

TV 2/REKLAME
Baunegårdsvej 73
2900 Hellerup

Arne M. Eike
Vennemindevej 81
8520 Lystrup

København den 22. marts 2004

Klage over tv-reklame for Dansk Hørecenter udsendt på TV 2

Arne M. Eike har i e-mail af 13. november 2003, uddybet ved e-mail af 26. november og 27. november 2003 og ved e-mail af 31. januar 2004, klaget over, at en tv-reklame for Dansk Hørecenter overtræder lov om markedsføring af sundhedsydelser, idet der reklameres for behandling af hørehæmmede, der er en sundhedsydelse.

I reklamen vises et midaldrende par, der sidder hjemme og ser fjernsyn. Han bruger fjernbetjeningen til at skrue op for lyden, og hun tager sig til øret og ryster på hovedet. Speakern siger: ”Skruer du højt op for fjernsynet? Måske har du brug for et høreapparat?” Herefter ses den samme mand, der får indsat et høreapparat. Manden tager høreapparatet ud og viser, at det kan ligge på en fingerspids. Speakern fortsætter: ”Hos Dansk Hørecenter tester vi din hørelse og finder det høreapparat, du ønsker dig. Spring ventelister over med offentlig tilskud. Ring og bestil tid på 86 188 183. Vi høres ved! ”. Teksten til hele speakern ses endvidere som undertekster til reklamen. Under hele reklamen ses Dansk Hørecenters logo med navn i øverste venstre hjørne af billedet.

TV 2/REKLAME har i brev af 15. december 2003 oplyst, at man ved vurderingen af reklamen har lagt vægt på, at den omhandler salg og rådgivning i forbindelse med høreapparater. I den forbindelse henviser TV 2/REKLAME til noten til § 1 i lov nr. 1046 af 17. december 2003 om medicinsk udstyr, hvoraf det fremgår, at medicinsk udstyr bl.a. omfatter høreapparater. TV 2/REKLAME har derfor vurderet reklamen i henhold til bekendtgørelse nr. 695 af 28. september 1998 om reklame for medicinsk udstyr, der ikke indeholder et forbud mod reklamering i tv.

MEDIESEKRETARIATET

VOGNMAGERGADE 10, 1.
1120 KØBENHAVN K
TELEFON 33 18 68 68
FAX 33 18 68 69
rtv@mediesekretariat.dk
www.mediesekretariat.dk

CVR nr. 11 88 46 52

TV 2/REKLAME er derfor af den opfattelse, at reklamen ikke strider mod forbudet mod at reklame for sundhedsydelse i tv, idet der er tale om en reklame for medicinsk udstyr.

Annoncøren har ved sin advokat i brev af 15. december 2003 understreget, at der er tale om reklame for salg af høreapparater. Til underbygning af påstanden om, at høreapparater ikke umiddelbart hører under betegnelsen sundhedsydelse, anfører advokaten, at fejl begået af en privat høreapparatsleverandør ikke er omfattet af patientklagesystemet, men kan indbringes for forbrugerombudsmanden. Endvidere anføres det, at det er fastslået, at køb af høreapparater er omfattet af reglerne om fri udveksling af vare- og tjenesteydelser i artikel 49 i EF-traktaten, hvorfor det må anses som en potentiel handelshindring, såfremt salg af høreapparater vurderes som værende en sundhedsydelse med de dertil hørende særlige restriktioner og beføjelser for den enkelte medlemsstat. Advokaten oplyser endelig, at der pågår forhandlinger i Sundhedsstyrelsen med henblik på at fastlægge, hvad der forstås ved begrebet høreapparatsbehandling, idet styrelsen ikke har udnyttet sin adgang til at fastsætte nærmere retningslinier herfor.

Det anføres endelig, at det indtil der foreligger en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen må lægges til grund, at salg af høreapparater ikke er en sundhedsydelse, hvorfor der ikke er tale om en overtrædelse af lov om markedsføring af sundhedsydelse.

Sundhedsstyrelsen har i brev af 21. januar 2004 understreget, at der ikke kan være tvivl om, at målet med reklamen er at reklamere for høreapparater. Imidlertid bliver der både i billeder og i tale i reklamen fokuseret på, at det er muligt på Dansk Hørecenter, at blive testet for at afgøre, hvilket apparat der passer den enkelte, hvorfor det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at reklamen kan opfattes som en reklame for en sundhedsydelse.

Sundhedsstyrelsen oplyser, at der ved en testning er tale om en undersøgelse og en diagnosticering, som løses med en høreapparatsbehandling, og at det fremgår af bekendtgørelse nr. 738 af 21. august 2003 om markedsføring af sundhedsydelse, at ved sundhedsydelse forstås bl.a. undersøgelse og diagnosticering, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1.

Afslutningsvis gør Sundhedsstyrelsen gældende, at det forhold, at høreapparater ikke er omfattet af patientklagesystemet, eller at Sundhedsstyrelsen ikke har fastlagt retningslinier for høreapparatsbehandling i forbindelse med godkendelse af leverandører af høreapparater, ingen indflydelse har på vurderingen af, om der i henhold til lov om markedsføring af sundhedsydelser er tale om en sundhedsydelse.

TV 2/Reklame har i brev af 23. februar 2004 understreget, at forbuddet mod markedsføring på tv i lov om markedsføring af sundhedsydelser må betegnes som en begrænsning i den kommercielle ytringsfrihed. Derfor bør forbuddet fortolkes snævert og bør kun omfatte de ydelser, som Sundhedsstyrelsen på et klart og gennemskueligt grundlag har klassificeret som sundhedsydelser. TV 2/Reklame er af den opfattelse, at Sundhedsstyrelsens svar af 21. januar, om at det ikke kan udelukkes, at reklamen kan opfattes som en reklame for en sundhedsydelse, må forstås sådan, at Styrelsen ikke entydigt har kunnet afgøre, hvorvidt der er tale om en reklame for en sundhedsydelse. TV 2/Reklame mener derfor, at klagen bør afvises. TV 2/Reklame finder det betænkeligt, set ud fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel, såfremt forbuddet mod reklame for sundhedsydelser skal administreres ud fra en fortolkning af, hvorvidt en reklame kan "udelukkes" at kunne "opfattes" som en reklame for en sundhedsydelse.

Annoncøren har i brev af 18. februar 2004 understreget, at de private høreapparatsleverandører er underlagt den sundhedsfaglige virksomhed, der ifølge loven tilkommer ørelægerne at udføre, og som rigtig nok består i undersøgelse og diagnosticering af den pågældende persons høretab, dvs at der - i modsætning til briller - gælder en eneret for speciallæger til at foretage undersøgelse og diagnosticering af, hvorvidt et høretab må anses for at være egnet til løsning med høreapparatsbehandling. Derfor savner det efter annoncørens opfattelse mening at fortolke begrebet testning sådan som det er anvendt i reklamen, som et udtryk for en undersøgelse eller diagnosticering i lovens forstand.

Radio- og tv-nævnet har i henhold til § 44, stk. 1, nr. 2, i lov nr. 1052 af 17. december 2002 om radio- og fjernsynsvirksomhed, behandlet sagen og skal herefter **udtale:**

Ifølge § 14 i bekendtgørelse nr. 194 af 20. marts 2003 om reklame og sponsoring i radio og fjernsyn, kan reklamer for lægemidler og sundhedsydelser udsendes i henhold til regler fastsat herom i lov om lægemidler og lov om reklamering for sundhedsydelser og regler fastsat i medfør heraf.

Ifølge lov om markedsføring af sundhedsydelser § 2, stk. 5, må markedsføring af sundhedsydelser ikke finde sted i fjernsyn.

Ifølge § 1 i lov om markedsføring af sundhedsydelser forstås ved sundhedsydelser den sundhedsfaglige virksomhed, som autoriserede sundhedspersoner udfører i medfør af deres autorisation eller i øvrigt udfører, og som ikke autoriserede sundhedspersoner har adgang til at udføre. Ifølge loven § 2, stk. 1, forstås ved sundhedsfaglig virksomhed bl.a. undersøgelse og diagnosticering, sygdomsbehandling.

Spørgsmålet er således, om der alene er tale om reklame for høreapparater, der hører under medicinsk udstyr og derfor ikke er omfattet af lov om markedsføring af sundhedsydelser eller om der tillige reklameres for den testning, der foregår i forbindelse med salget.

Radio- og tv-nævnet må lægge vægt på annoncørens oplysning om, at der p.t. gælder en eneret for speciallæger til at foretage undersøgelse og diagnosticering af, hvorvidt et høretab må anses for at være egnet til løsning med høreapparatsbehandling.

Heroverfor må Nævnet dog anføre, at reklamen fremstår som rettet mod personer, der ikke allerede har fået foretaget en undersøgelse hos en ørelæge, som efter undersøgelse og diagnosticering har taget stilling til, hvorvidt høretabet er egnet til løsning med høreapparatsbehandling. Reklamen lægger derimod op til, at personer, der til gene for ægtefællen skruer højt op for lyden på fjernsynet, blot skal henvende sig til Dansk Hørecenter for at anskaffe sig et høreapparat.

På denne baggrund ville Radio- og tv-nævnet for så vidt finde det nærliggende, at anse reklamen for at vedrøre en sundhedsydelse, men under hensyn til den manglende præcisering heraf i Sundhedsstyrelsens høringsvar, har Nævnet på det foreliggende grundlag fundet det overvejende betænkeligt at fastslå, at reklamen er ulovlig.

På baggrund af ovenstående træffer Radio- og tv-nævnet følgende

AFGØRELSE

Reklamen for Dansk Hørecenter overtræder ikke reklamebekendtgørelsen § 14.

H. H. Brydesholt
formand

/Jette Fievé
nævnssekretær